

DE SPIEGEL

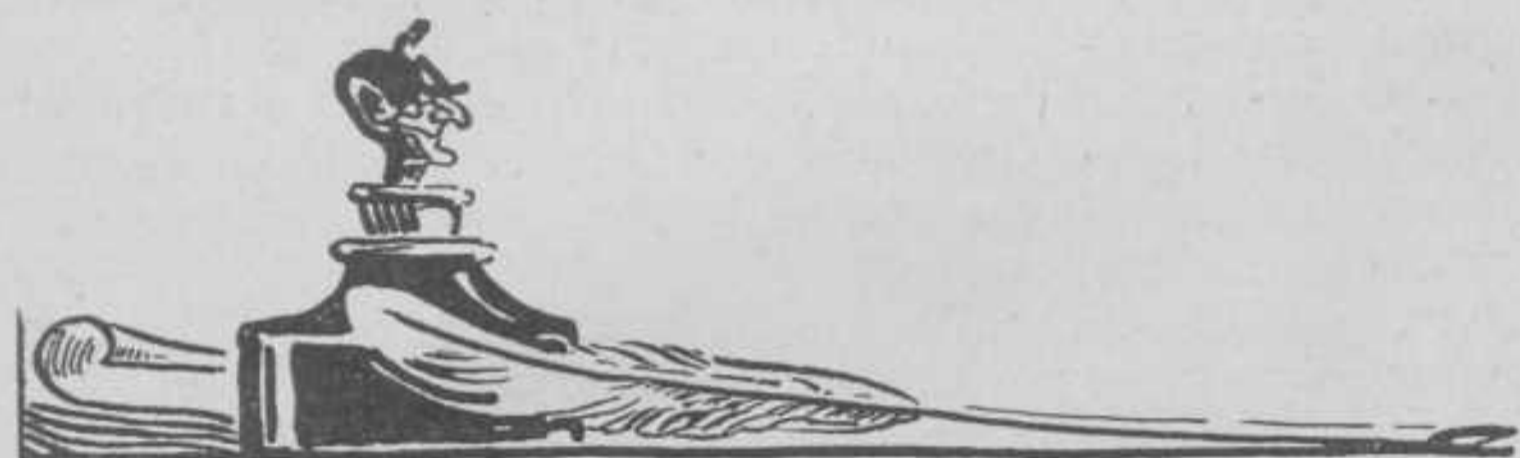
OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: M. VAN DEVENTER, GRIFFIER: A. W. VAN HAEFTEN

REDACTEUREN: J. WOLVINGA — F. J. DE VLOUW — L. C. SLOTH BLAAUBOER — R. DROOGLEEVER
FORTUYN — K. E. HUIZINGA — J. W. VAN PIENBROEK.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
13e JAARGANG ————— VRIJDAG 19 FEBRUARI 1937 ————— 12 BLZ. No. 18

REDATIONEEL

LUSTRUM VRIJE STUDIE.

Vrije Studie bestaat 75 jaar! Met alle opgewektheid kunnen wij dit Lustrum gaan vieren, want dit Dispuut-Gezelschap staat ondanks zijn hoge ouderdom in de volle fleur van zijn leven, een leven dat het ontleent aan de belangstelling van zijn leden, en vooral ook aan de groote belangstelling van de zijde der burgerij.

Wel zijn er isegrimmen, die het nut van het houden van voordrachten, zooals het Gezelschap deze beoogt, in twijfel trekken (voor sommigen is het nu eenmaal belangrijker te weten hoe je een vette bougie opdoft dan wel eenige kennis van de politieke constellatie in het verre Oosten, de stroomingen in de huidige litteratuur, en van wat dies meer zij . . .) maar elke student, welke een dieper inzicht wil krijgen over het leven, werken en vooral denken van de wereld, waarin hij leeft, kan hier de groote denkers en dichters van zijn tijd beluisteren en met hen dwalen in het wondere land van geest en fantasie om zoo schatten te vinden, die hem rijker en hopelijk ook gelukkiger maken.

Natuurlijk zijn er wel eens lezingen, welke minder boeiend zijn, er zijn voordrachten, zoo abstract, dat het betoog nauwelijks te volgen is, dan wel bezigt de spreker een vreemde taal, die voor velen onbegrijpelijk is en wellicht is mijnheer lid 189 hierover ontstemd. Het is voor het Bestuur een moeilijke taak steeds de juiste keuze te bepalen en het de leden bovendien naar den zin te maken.

In de rede, welke de President van Vrije Studie ter gelegenheid van dit Lustrum heeft gehouden, vindt men de betekenis en het doel van Vrije Studie beter belicht, dan wij het hier vermogen te doen. In dit verband spreekt hij ook over het ontstaan van het Gezelschap.

Wij willen slechts een enkel feit vermelden, een enkele naam noemen, wij hopen echter dat de leden zelve oude almanakken ter hand nemen en uit de jaarverslagen iets lezen uit de kleurrijke geschiedenis van dit Gezelschap. Want kleurrijk is deze geschiedenis inderdaad, niet alleen door de bonte mengeling van eminente sprekers, wijsgeeren, staatslieden, maar ook doordat „Vrije Studie” in het gezelschap steeds werkelijkheid bleef. De oprichting was reeds een belangrijke daad, of liever het gevolg van een belangrijke daad, in latere jaren traden verscheidene malen sprekers op, die elders werden verguisd om hun radicale denkbeelden, (de naam van Multatuli is voor eeuwig aan het gezelschap verbonden). Wist ge, dat eens Troelstra de gast van het gezelschap was? Wist ge dat de groot-

antroposooph Rudolf Steiner voor Vrije Studie heeft gesproken? Interessant is het vooral te weten, dat later groote mannen in het begin van hun carrière, zooals b.v. Dr. Willem Rooyards, hun voordrachten hielden. Niet alleen in vroegere tijd was het gezelschap actief waar het de strijd van Vrije Studie („het onbelemmerd streven naar waarheid” zie Multatuli in zijn voordracht van gelijkkluidend onderwerp) gold, in 1927 wierp het gezelschap zich op in de strijd om de film. Kort en hevig is deze strijd geweest, het gezelschap is in die dagen een groote kracht geweest voor de Nederlandsche Filmliga en voor de avant garde-film.

Nog een korte tijd geleden hield voor Vrije Studie en Practische Studie samen Le Corbusier een lezing, waarin hij zijn belangrijke denkbeelden over nieuwe architectuur uiteenzette en fel van leer trok tegen „l'academisme”, sleur en gewoonte van het leven.

En wie herinnert zich niet de boeiende voordracht van Graaf Coudenhove-Calergi over Pan Europa, deze hartstochtelijke spreker voor dit groote ideaal. En onlangs beleefde Vrije Studie een groot moment toen Ortega Y Gasset een voordracht hield, een voordracht die veel, zeer veel van de toehoorder eischte.

Wij zouden kunnen doorgaan met vele namen van illustere sprekers te noemen, maar wij laten het liever aan U zelf over hen op te diepen, echter willen wij even stilstaan bij het feit, dat het gezelschap vele malen declamatrices mocht ontvangen. In de zeventiger jaren trad Mevrouw Lina Schneider aus Köln op, later Mme Thénard, Paris, de la Comedie française, membre de l'honneur de „Vrije Studie” en voor ons blijven onvergetelijk de avonden van Charlotte Köhler!

Uit die enkele namen en feiten die wij U noemden blijkt wel, welk een bloeiend en veelzijdig leven Vrije Studie achter de rug heeft. Vreemd zult ge er waarschijnlijk van opkijken, wanneer wij U vertellen, dat dit leven eens aan een zijden draadje heeft gehangen en dat nog niet eens zoolang geleden. In de periode van '22—'26 schijnt de belangstelling, vooral bij de jongere jaars, uiterst gering geweest te zijn. Het ledenaantal slonk dusdanig, dat het gezelschap in groote finantiele moeilijkheden kwam te zitten. 1 Oct. 1926 kwam in de Spiegel een noodkreet, waarbij een beroep gedaan werd niet alleen op de leden, maar ook op de burgerij. Deze noodkreet verrichtte wonderen, gelukkig! Het leden aantal steeg van 70 op 250, vooral was echter verblijdend, dat groote bedragen van de zijde der burgerij binnen kwamen, waardoor het voortbestaan van het Gezelschap verzekerd werd. Uit dit daadwerkelijk medeleven der burgerij blijkt, welk een hechte band onderling bestaat, en wij kunnen slechts hopen dat deze band tot in de lengte der dagen bestendig blijft! Deze band bestaat al van de oprichting af, in '71 schonken eenige Delftsche dames het eerste vaandel. Het huidige vaandel is een geschenk van de Hoogleraar Directeur van de Polytechnische school, Prof. Bosscha en zijn familie, bij zijn vertrek uit Delft in '87. Deze aanbieding ging met groote feestelijkheden gepaard, o.a. met een soirée musicale in de Stads Doelen. Men sla er eens de almanak van '88 op na! De belangstelling van de zijde der Hoogleraren is steeds zeer groot geweest. Wij willen

(Vervolg op pag. 2).

REDE, UITGESPROKEN DOOR DEN HEER J. B. F. VAN HASSELT, TER GELEGENHEID VAN HET 75-JARIG BESTAAN VAN HET D. S. D. G. „VRIJE STUDIE”, OP DONDERDAG 18 FEBRUARI 1937, IN DE AULA DER TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

*Mijnheer de waarnemend Rector Magnificus,
Mijnheer de President van den Senaat van het D. S. C.,
Mijne Heeren Hoogleraren
Mijne Heeren Senatoren,
Mijne Heeren Eeredelen van het D. S. D. G. „Vrije Studie”,
Mijne Dames Bestuursleden der D. V. S. V.,
Mijne Heeren Vertegenwoordigers van sub-organisaties van het
D. S. C.,*

Dames en Heeren, hooggeachte aanwezigen, die ter herdenking van het 75-jarig bestaan van het D. S. D. G. „Vrije Studie” hier bijeen gekomen zijt, ik heet U allen van ganscher harte welkom en zeg U, mede namens het Bestuur, dank voor de belangstelling en sympathie voor ons Gezelschap, welke U met Uw komst betoont.

Alvorens Professor Kernkamp voor U het woord zal nemen, zij het mij vergund een oogenblik Uw aandacht te vragen voor mijn bescheiden zinnen.

Ik mag dan beginnen met een woord van warmen dank aan het College van Curatoren, dat zoo welwillend is geweest voor deze viering de Aula der Technische Hoogeschool ter beschikking te stellen. Ook aan den heer Strick van Linschoten, wiens bemiddeling hierbij onontbeerlijk was, mijn beleefden dank. Ik kan in de groote welwillendheid, die dit College en zijn Secretaris steeds voor het Gezelschap betoont, niet anders zien, dan een bewijs van sympathie. Evenzoo veroorloof ik mij de vrijheid de komst van U, Mijne Heeren Hoogleraren te interpreteren, als een blijk, dat het lief en leed van ons Gezelschap ook U ter harte gaat. De datum, 6 Februari j.l., waarop „Vrije Studie” drie kwart eeuw bestaat, is slechts aan een hoogst enkele niet onopgemerkt voorbijgegaan. Heden, waar wij dit feit herdenken, lijkt het mij gewenscht met U een oogenblik na te gaan, hoe het Gezelschap tot stand kwam en welke plaats het nu nog in het studentenleven inneemt.

Op 28 September 1861 verscheen in de Staatscourant een nieuw reglement voor de toenmalige Koninklijke Academie, waarin den student veel vrijheid ontnomen werd en het Corps in zijn grondbeginselen aangetast. De verontwaardiging onder de studenten, maar ook onder de docenten, ouders en zelfs onbelanghebbende buitenstaanders, leidde tot het sluiten der academie voor 2 maanden op 22 November 1861. De directeur, een oud-militair, gaf als reden: het rebelse optreden der kweekelingen. Door dit besluit werden de studenten meer in hun studie geschaad, dan zij meenden te kunnen verdragen. Om in het gemis aan colleges te voorzien, werd het Gezelschap „Vrije Studie” opgericht. Docenten werden uitgenoodigd om voor de leden voordrachten te houden, welke de colleges zouden vervangen. Slechts één docent kon hieraan gehoor geven,

(Vervolg van pag. 1).

Prof. Pikelharing memoreeren, welke een groote steun voor het Gezelschap is geweest. Niet alleen dat vele Hoogleraren voordrachten voor het Gezelschap hielden, ook door hun aanwezigheid zetten zij de bijeenkomsten luister bij. Meestentijds werden de voordrachten en de film-vertooningen in één der T. H.-gebouwen gehouden, vooral Dr. Ir. Korevaar en Prof. H. Rosse verleenden het Gezelschap vele malen gastvrijheid. Helaas zijn er moeilijkheden gerezen met de vertooning van films met al of niet vermeende revolutionaire strekking, men wilde niet begrijpen dat deze films vertoond werden louter en alleen om de waarde als film, over deze kwestie is heel wat stof opgewaaid (zie Spiegels 1930), maar alle vertoogen ten spijt, werd het vertooven van dergelijke films door de toenmalige minister van O. K. W. in de T. H.-gebouwen kortweg verboden. Eens te meer bewees Vrije Studie zijn bestaansrecht!

Het D. S. C. kan er trotsch op zijn, dat uit haar midden een Gezelschap is gegroeid met zulke gunstige antecedenten. Moge ook in de verre toekomst Vrije Studie steeds die plaats in het leven innemen als het tot dusverre heeft gedaan, dat is de oprechte wensch van ons allen, van de Redactie in het bijzonder.

daar in vele dagbladen daarna werd gesproken over „docenten, die met oproerige studenten heulden”. Hun goede naam verbood verdere medewerking en het Gezelschap stierf een vroege dood. Op 9 December werd, tot opheldering van de quaestie, door den Koning een Commissie tot enquête benoemd, wier verslag ten gevolge had, dat 21 Januari 1862 de Academie heropend werd onder het oude reglement.

6 Februari 1862 werd het Gezelschap heropgericht met als doel, vastgesteld in Art. I der Wet: Het Dispuut heeft ten doel de behandeling van alle wetenschappen, en het daarstellen van een nauwe band tusschen de leden van het Delftsch Studenten Corps. Al spoedig werd dit artikel gewijzigd tot ongeveer de huidige vorm, welke is: Het D. S. D. G. „Vrije Studie” stelt zich ten doel de algemeene ontwikkeling van zijne leden te bevorderen, o.a. door het doen houden van voordrachten, lezingen en filmvoorstellingen. Voor de vrijheid in de studie behoeft het Gezelschap dus al sinds lang niet meer te strijden en een andere Commissie behartigt thans deze belangen. De vrijheid is het echter wel een levensbehoefte, maar het strijdt thans voor de „Algemeene ontwikkeling” en de beschaving van den student.

Deze worden in de laatste tijd wel zeer sterk van alle kanten bedreigd. Eenerzijds bracht de nivelleering der maatschappelijke verhoudingen vogels van zóó verschillende pluimage onder de studenten, dat de gemiddelde beschaving van den aankomenden sterk verminderd is. Anderzijds staat de veel grootere hoeveelheid technische kennis, die men verplicht is op te doen, door het opeischen van tijd en aandacht een andere ontwikkeling in den weg. Hoeveel ouderen verwijten ons niet: „Ge hebt veel te weinig belangstelling voor cultureele zaken!” Maar dat is immers mede de schuld van henzelven, die medewerkten aan de snelle voortgang der techniek, welke een niet te voorkomen verzwaring der studie met zich meebrengt.

Ook de zoo natuurlijke behoefte aan lichamelijke en sportieve ontspanning neemt bij velen nog de laatste resten tijd in beslag, die aan hogere dingen besteed kan worden. Zelfs de politiek bedriegt onze beschaving.

Het is onmiskenbaar, dat bepaalde politieke opvattingen de menschelijke geest sluiten voor cultureele ontwikkeling en zelfs, in uiterste consequentie doorgevoerd, de geestelijke vrijheid zou kunnen belemmeren, dat onze Westersche beschaving geheel vernietigd dreigt te worden. We behoeven naar voorbeelden niet lang te zoeken!

Al deze dingen maakten dan ook, dat „Vrije Studie” eenige zeer moeilijke jaren achter den rug heeft. Aan goede sprekers heeft het niet ontbroken, maar wel aan medeleven van het Corps. Maar nochtans blijft het Gezelschap de strijd aanbinden, langzamerhand een strijd om behoud, inplaats van bevordering der algemeene ontwikkeling. Eén van mijn voorgangers betoogde in zijn lustrumrede het belang van algemeen ontwikkelde ingenieurs, hiermede tevens het zeer groote belang van een bloeiend Studenten Corps aantoonend. Ik geloof echter, dat dit belang thans wel algemeen erkend wordt, tenminste door diegenen, welke ingenieurs willen doen vormen, die ontwikkeling, en daarmede hand in hand gaande, een grootere hoeveelheid menschelijkheid, bezitten. Het voor de maatschappij toch onmisbare element der menschelijkheid ontbreekt in de techniek geheel. In het Corps wordt het aangekweekt. En kan het Corps soms wel wat al te fascinerend op een student werken, zoodat hij de Technische Hoogeschool met zijn belangstelling wat stiefmoederlijk bedeeft, dan behoeft dat voor haar nog geen rede voor jalousie te zijn. Zijn vitale behoefte aan menschelijkheid en geestesontplooiing is slechts wat te sterk, hetwelk geenszins verwerpelijk is. Want al komen wij hier allen om techniek te studeeren, de hoogste dingen des levens gaan hier ver boven uit. Van deze dingen tracht „Vrije Studie” zijn leden steeds te doen proeven. „Maar wat bedoelt Ge toch met het slagwoord „algemeene ontwikkeling”? Verstaat Ge dat laatste er onder?” zult Gij mij vragen.

Neen. Maar werkelijk algemeen ontwikkeld zijn is tegenwoordig onmogelijk. Het is slechts een term, die ik, als doel van het Gezelschap, aldus interpreteer: Het gaat slechts om de intensiteit, waarmee men voelt en geniet van de hogere, dingen des levens. Dus b.v. niet om het aantal boeken, dat men gelezen heeft, of het aantal vierkante meters beschilderd doek, dat men voor de oogen heeft gehad, maar om datgene, wat men erbij gevoeld heeft. De ontwikkeling van dit gevoel bij de leden is de taak van het Gezelschap en is volgens mij, een maatstaf voor beschaving. Met het bevorderen van „algemeene ontwikkeling” is dan ook deze ontwikkeling bedoeld. Eens ontstond het Gezelschap door een strijd om de vrijheid. Met dit ideaal voor oogen is het opgegroeid. En zonder deze zou het ten ondergaan. Het is daarom, dat het Bestuur gemeend heeft het 15e Lustrum niet beter te kunnen herdenken, dan met een voordracht over de held der vrijheid van ons vaderland, over hem, die zijn leven aan dit ideaal gaf: Prins Willem de Zwijger.

Het is daarom, en omdat niemand beter dan U dit kan, Professor Kernkamp, dat ik U gaarne het woord verleen. Ik heb gezegd.

LUSTRUM VOOR HET JAAR 1938

OPNIEUW EEN SPEL, DAT DE KROON ZAL SPANNEN?

PLAN REEDS KANT EN KLAAR.

HET KOLONIALE SPELONTWERP.

East is East and West is West
And never the twain shall meet.

R. KIPLING.

De voorloopige Feestcommissie schrijft ons: De Westersche Cultuur dreigt ten onder te gaan. Zonder in details te treden, waarmede wij ons op het glibberige pad der politiek zouden begeven, zal het een ieder duidelijk zijn, dat de beschaving van het Avondland zich op een hellend vlak bevindt. Wanneer deze toestand blijft voortbestaan, is het niet moeilijk te voorspellen, dat het Oosten zich van de heerschappij over de Wereld zal meester maken, zonder veel weerstand van het Westen te ondervinden. Naar de meening der Voorloopige Feestcommissie is er maar één wijze, om te ontkomen aan deze sombere toekomst: een samengaan van Oost en West. Hierin vindt zij een voortreffelijk gegeven voor het Lustrumspel 1938.

Wat weten wij van de Oostersche Volksziel?

Reeds gedurende vele eeuwen hebben wij onze psyche opgedrongen aan het Volk van den Oriënt, maar bitter weinig hebben wij gedaan, om iets meer vertrouwd te raken met hun eigen Leven en Denken. Het spel zal dan ook voornamelijk een uitbeelding zijn van alles wat leeft in den ziel van den Oosterling. Toenadering van Oost en West zal het machtig gegeven zijn, dat, naar wij hopen, het D. S. C. tot uiting zal brengen.

Is er werkelijk een essentieel verschil?

Topografisch bestaat er geen onderscheid: wanneer wij naar het Oosten reizen, wordt datgene, wat wij Oost noemden, plotseling West! Ook in de practijk zien wij reeds vele symptomen, die toenadering in de hand werken: wij drinken géén melk, en géén zwarte koffie, maar mengen beide, voor de tegenstelling typeerende dranken, tot een uiterst smakelijk, lichtbruin geheel, dat wij een kleintje koffie noemen. Maar naast deze kenteekenen van onbewuste verbroedering, leeft er in het D. S. C., waarvan immers zoovele Indo-Europeanen deel uitmaken, een neiging tot toenadering, die een goede basis zou zijn voor het komende groote Corpsgebeuren.

Uitwerking van het Plan.

Het centrum van de Lustrumviering, en van het spel, zal zijn naar de oude, goede gewoonte: de Grootte Markt. Deze zal omgetooverd worden in een Kampong, met eenige Kraters, en de Boroboedoer op de achtergrond. Aan de winkels en openbare gebouwen zullen die lange Chineesche wimpels worden uitgereikt, die aan elke Oostersche stad zulk een merkwaardig, pittoresk uiterlijk geven. Grachten afgezet met palmbomen, terwijl burgers zich in de Lustrumdagen slechts met groote strooien Tonkin-hoeden getooid op straat mogen bevinden. Het verkeer geheel met rickshaws, voor welke voortdrijving duizenden pindamannetjes uit geheel Nederland verzameld zullen worden. In de Kali roeit Laga, niet in gieken en tubs, maar in oorspronkelijke, Inlandsche prauwen. Op de Grootte Markt wajangspelen, bont gewemel van Mekka-gangers en fakirs, en in de geheimzinnige schemer van de Rietveldse Toorn Marokkaansche Buikdansen onder het getam-tam der krontjongs. Een steeds voortdurende rijsttafel op de Paardenmarkt staat elk uur van den dag gereed, om burgers en Lustrumvrienden te verkwikken; terwijl het terrein naast de Nieuwe Kerk, dat aesthetisch zoo weinig voldoet, in een bloeiende sawah zal worden herschapen.

Wie zal in het centrum staan van het Koloniale Spel? In deze kwestie wenscht de Voorloopige Feestcommissie geen

M. de H.,

Zou ik U hierbij mogen verzoeken mij voor het volgende nog een kleine plaatsruimte in Uw veel gelezen blad af te staan? Bij plaatsing bij voorbaat mijn oprechte dank!

Is het niet zielig, dat, waar het Corps ± 500 leden telt, en daarvan ± 400 niet-eerste jaars, het onmogelijk blijkt te zijn, om een behoorlijk avondje te organiseeren, waarop vorige Lustra worden behandeld? Wat men nu gedaan heeft, is toch wel heel slecht te noemen. Overal zag men verveelde gezichten, en zelfs de bedienden hadden moeite om het geeuwen te bedwingen. Natuurlijk moet deze bespottelijke mislukking in de eerste plaats aan het falen van Fotografen — pardon — Amateur-Fotografen worden geweten, die nota bene meer dan een uur noodig hadden, om hun armzalig toestelletje aan den gang te krijgen. Maar mij lijkt ook dat er aan de geheele opzet nog hier en daar wel iets had kunnen worden verbeterd!

Is dit nu, zoo vraag ik mij af, de manier om het jongere jaar in te lichten over de gebeurtenissen, die ons het volgend jaar reeds te wachten staan? Zal een dergelijke rommelboel niet tot resultaat hebben, dat zij geheel onverschillig tegenover alle vragen en kwestie's zullen staan, die bij de voorbereidingen ongetwijfeld meer zullen rijzen, omdat zij geen flauw benul hebben, hoe de vorige Delftsche Lustra waren, en dus ook niet, hoe men het aanstaande zoo waardig mogelijk aan zijn voorgangers moet laten aansluiten.

Zou het niet goed zijn nogmaals een avondje te organiseeren, waarop aan het gestelde doel beter werd beantwoord?

Met dank voor de plaatsruimte,

UW OPMERKER.

Mijnheer de Redacteur,

Er stonden in de Spiegel van de vorige week enkele, op geforceerde wijze van deelneming getuigende, zinsneden over mijn stukje „Het hemd dat er niet was”.

Het lijkt me daarom gewenscht op het volgende te wijzen: Ik protesteerde tegen artikelen, die van zeer persoonlijken aard zijn, zoodat derden er niets aan hebben. Erger is nog als die artikelen zóó gesteld zijn, dat derden niet eens begrijpen waarover het gaat. Het is nonsens dit als een fout van die derden te beschouwen.

Gelukkig is het bovenstaande min of meer mosterd na den maaltijd, daar in den laatsten tijd zeer weinig dergelijke stukken meer opgenomen worden.

VAN TIJEN.

lichtvaardige beslissing te nemen. Figuren als Noto Soeroto, generaal von Heutz, Saïdja en Adinda, e.a. kwamen onmiddellijk in aanmerking.

De Commissie meent echter goed te doen, nu reeds de opinie van het Corps in deze te kennen, en verzoekt U daarom beleefd, het hieronder voorkomende stembillet ingevuld en ondertekend ingesloten enveloppe te doen toekomen aan den Secretaris der Commissie, adres S. P.

Namens de Commissie,
L. C. SLOTH-BLAUBOER, Secretaris.

STEMBILLET.

Verzoeken het vakje van den persoon, welke men hoofdpersoon wenscht te zien in het Koloniale Spel, zwart te maken.

☐	J. P.zn. Coen	☐	Adinda
☐	Multatuli	☐	Ardjoeno
☐	Mevr. Szekelej-Lulofs	☐	Saïdja
☐	Daendels	☐	1)

1) (zelf invullen, desgewenscht).

Handteekening.

Nic. VENEMA
TAILOR
ANNA PAULOWNASTR. 19
TELEF. 113126
DEN HAAG

UITSLUITEND:

ENGELSCH
STOFFEN

1STE ROTTERDAMSCH
MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN ONGEVALLEN

Gevestigd te ROTTERDAM, Boompjes 8c
Telefoon 21234 (3 lijnen)

**ONGEVALLEN- &
AUTOMOBIEL-
VERZEKERING**

Vraagt inlichtingen en tarieven aan het
hoofdkantoor of de vertegenwoordigers.

Ober!
mij ook n **DE KUYPER**
A^o 1695

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier
„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!
Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

N.V. KINESIS

OFFICIAL FORD DEALER
POORTLANDLAAN 124 - TEL. 906

Wij repareren alle
MERKEN AUTO'S

**ROK-
HEMDEN
VESTEN
SJAALS
DASSEN**

W. Crown
TELEFOON 484
PEPERSTRAAT 7

**Dansschool
COR HUYNEN**

Gedipl. Erk. Dansleeraar
Member of The Imperial
Society Teachers of Dancing

Inschrijving Voorjaarscursus
dagelijks van 2-10 uur aan
de school

PHOENIXSTRAAT 18
TELEFOON 156

Privélessen dagelijks op ieder
gewenst uur.

Billijke conditiën

Regenmantels
in alle prijzen

J. VAN DIJK
189 OUDE DELFT
TELEF. 431

NOORDHOLLANDSCH
LANDBOUWCREDIET N.V.
OUDE DELFT 141

Alle Bankzaken

Agentschap STOOM-
VAART My.
„NEDERLAND”

Speciale condities:
Vacantie-reis naar Ned. Indië
voor studeerenden.

Correspondent
AMER. EXPRESS Cy.
Samenstellen van privéreizen en
excursies n/h buitenland.
Alle reisbiljetten.

Zij die U het liefst zijn, zullen lijden door Uw
nalatigheid, wanneer U verzuimt het risico van
een mogelijk vroeg overlijden te dekken door een
SOLIEDE LEVENSVZERKERING.

Kunt U geen groote levensverzekering sluiten,
sluit dan een kleinere, teneinde zooveel mo-
gelijk hun toekomst te waarborgen.

AMSTLEVEN

N.V. AMSTERDAMSCH MAATSCHAPPIJ VAN LEVENSVZERKERING

Hoofdkantoor te Amsterdam, Nieuwe Spiegelstraat 17.

**N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

TECHN. HOOGESCHOOL

Prof. Dr. H. A. Kramers maakt bekend, dat hij verhinderd is college te geven op 25 Februari a.s.

Oliepalmcultuur.

De privaat-docent Dr Ir. J. G. Ossewaarde maakt bekend, dat hij, in verband met een cursus, die door Prof. Kluiver beurtelings op Vrijdagavond en Zaterdagmorgen gehouden wordt, zijn voordrachten over de Oliepalmcultuur op de daar tusschen liggende Zaterdag zal geven, om de veertien dagen, te beginnen Zaterdag 20 Februari a.s., van 10.15 tot 12 uur in de collegezaal van het Laboratorium voor Technische Botanie.

In de gebouwen der Technische Hoogeschool is aangekondigd, dat studenten, die voor het studiejaar 1937—1938 in aanmerking wenschen te komen voor een studiebeurs hun verzoek vóór 1 April a.s. moeten indienen bij den Secretaris van het College van Curatoren der Technische Hoogeschool.

Aanvragen kunnen worden ingediend voor Rijksbeurzen, voor toelagen uit het 'sJacobsfonds, Baehrfonds, Lipkensfonds en W. G. van der Boor's Delftsch Studiefonds.

Bij iedere aanvraag moet worden overgelegd eene verklaring van den Inspecteur der directe belastingen, vermeldende voor welk zuiver inkomen de ouders of verzorgers van den aanvrager, of de aanvrager zelf in de Rijksinkomstenbelasting volgens het laatst uitgereikte aanslagbiljet.

De aanvragen voor Rijksbeurzen moeten op zegel geschreven worden en gericht zijn aan den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen; de overige aanvragen kunnen op ongezegeld papier worden geschreven en behooren gericht te zijn aan den Secretaris van het College van Curatoren der Technische Hoogeschool.

Alle aanvragen, zoowel die voor de Rijksbeurzen als voor de overige beurzen behooren te worden gezonden aan het adres van den Secretaris van het College van Curatoren der Technische Hoogeschool, Oude Delft 95, Delft.

Voor bovenstaande beurzen komen slechts studeerenden aan de Technische Hoogeschool in aanmerking.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor Werktuigkundig Ingenieur: H. A. Grashuis; H. H. Klamer; J. Parree; J. Poelma; W. P. C. A. Schotel.

De Afdeling der Scheikundige Technologie van de Technische Hoogeschool te Delft maakt bekend, dat zij die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Scheikundig Ingenieur, dat zal worden afgenomen 20 April a.s., zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden en hun afstudeerprogramma hebben in te leveren vóór 24 Maart a.s. bij den Secretaris van de genoemde Afdeling, Prof. Dr. Ir. H. I. Waterman, Gebouw voor Scheikunde, Westvest.

CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

De Nederlandsche Maatschappij voor Nijverheid en Handel departement Delft noodigt de leden van de vakverenigingen uit tot het bijwonen van een voordracht van den heer Dr. Ir. M. D. Dijt, Haarlem, over: Wat Dr. Sir Henri W. A. Deterding met zijn plan bedoelt.

Dinsdag 23 Febr. a.s. 20 uur in „Ons Gebouw”, Koornmarkt 75, alhier.

Namens de C. C.
D. KOOLEN, *Secretaris*.

AGENDA.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondagmiddag	21 Febr.	2.15 uur,	Tooneelgroep „Het Masker”, Het Nest.
Zondagavond	21 „	8.15 „	Tooneelgroep „Het Masker”, Liefde in 1906.
Dinsdagavond	23 „	8.15 „	N.V. Het Rotterdamsch Hofstad Tooneel: Des Duivels Prentenboek.
Woensdagav.	24 „	8.15 „	Residentie Orkest. Volksconcert No. 7. Dirigent: Issay Dobrowen.
Zaterdagavond	27 „	8.00 „	8ste Abonnements Concert. Serie A. Dirigent: Bruno Walter. Solist: Emanuel Feuermann (Violoncel).

VEREENIGINGEN

D. S. A. F. V.

Het bestuur van de D. S. A. F. V. heeft vele uren doorgebracht, bij het schijnsel van haar tooverlantaarn, om over de inzendingen voor de fotowedstrijd verbonden aan de Lustumtocht naar Maassluis te oordeelen.

Het is tenslotte gelukt, het kaf van het koren te scheiden. Na strenge selectie bleef de inzending van den heer K. M. Knip over, die zich werkelijk buitengewoon in het maken van foto's heeft onderscheiden.

Het bestuur heeft gemeend, zijn prestaties met een boekwerk op fotografisch gebied, het bekende „Modern Photography” te moeten beloonen.

De inzenders kunnen hun foto's bij de Secretaris (Van Leeuwenhoeksingel 35) terug krijgen.

Er wordt de aandacht op gevestigd, dat ieder lid van de D. S. A. F. V. gratis het Cine Kodak 8 filmtoestel in bruikleen kan ontvangen.

Bovendien kan de vereeniging de leden de films voor dit toestel tegen sterk gereduceerde prijs leveren.

Namens het Bestuur:
T. J. FONTEIN, *Secretaris*.

VAKVEREENIGINGEN

TECHNOLOGISCH GEZELSCHAP.

Op 22, 23 en 24 Maart a.s. zal te Groningen het derde Congres van Natuur- Philosophische en Technologische-studenten in Nederland gehouden worden. Het Congres omvat de secties: Agronomie, Biologie, Chemie, Geologie en Physica. De hoogleraren: H. J. Backer, J. G. van den Corput, E. H. Hazelhoft, J. Kuyper, en F. Zernike zullen respectievelijk spreken over: Moderne problemen in de Chemie, Moderne Mathematische onderzoekingen, Nieuwe terreinen van Zoölogisch onderzoek, Nieuwe inzichten in enkele landbouwkundige vraagstukken en Moderne lijnen in de Physica.

Verder zullen de secties verschillende laboratoria en instituten bezoeken. De deelnemersprijs is f 4.50, koffiemaaltijden, slotmaaltijd en excursie inbegrepen.

Aan iedere congresdeelnemer wordt tevens een belangrijk deel der reiskosten vergoed, indien men zich opgeeft voor 27 Febr. a.s. Het volledige programma, waarop ook de reiskosten vermeld staan, en de intekenlijsten vindt men in de laboratorien.

Civiel en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie”, Bouwkundige afdeling.

Bouwkunde avond, Maandag 22 Februari a.s. zal de Heer L. Brandts Buijs een inleiding houden over: „De Natuur als wiskundig verschijnsel en wat zij voor ons beteekent”, in de zaal van Practische Studie Oude Delft 39 des avonds 8 uur.

Namens het Bestuur:
F. H. KLOKKE, *Secretaris*.

GEZELSCHAP LEEGHWATER.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

W. M. Reuhl	<i>President.</i>
H. J. S. Elink Schuurman	<i>Secretaris.</i>
C. W. G. van de Velde	<i>Thesaurier.</i>
T. H. Huizinga	<i>Excursieleider.</i>
G. L. M. van Es	<i>Archivaris.</i>

H. J. S. ELINK SCHUURMAN,
Secretaris.

REPETITOREN

Ir M. van der Veen, e.i., assistent T.H., Kanaalstraat 5, Delft, Tel. 1761 repeteert WISKUNDE, ELECTRO-TECHNIEK, WISSELSTROOM-THEORIE en THEORIE van MAXWELL.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, e.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, MECHANICA'S, THERMODYNAMICA, THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

DE JAMMERKLACHT

VEERTIENDE JAMMERKLACHT.

Studenten zingt —
zingt luid en blij van harte....

De lezer, te dom. De lezer . . . . is . . . . dom! Dom! Dommedom, dòm dòm! Oliedom, Stom, razend dom. In één woord: buitengewoon dom. Werkelijk ongelooflijk dom, krankzinnig-, fantastischdom, bar dom, uniek dom, zoo dom als een lezer. Wees niet zoo dom als de lezer. Jij bent zoo stom als het achter-eind van een lezer. Zóó dom, ja! Doe dat toch niet zoo dom als een lezer. Begrijp je 't niet? Hè, wees nu eens een oogenblik niet zoo dom als de lezer dezès. zoo weerzinwekkend dom, zoo abominabel, zoo afgrijselijk, zoo ontzettend dom, zoo wanhopig dom, zoo onmogelijk, zoo verbazend, zoo ongemeen, zoo alle-perken-te-buiten-gaand, zoo bitter, zoo onbeschrijfelijk dom!!

Uw domheid is ongelukkig! Net zooals iemand met 1 been. Die is ook ongelukkig. Ik lach ook niet om U. Met ongelukkige menschen moet je medelijden hebben. Dat heb ik ook: Ik heb heel véél medelijden met U, heel veel.

Maar U bent zelfs te dom om dat in te zien. In den bijbel staat, dat de zonden der Vaders worden bezocht tot in 't vierde geslacht. Ik weet niet, wat zij hebben misdreven, maar de Hemel rust zwaar op U. U bent eenvoudig met domheid geslagen. Ellendig, heel ellendig. Och, arme . . . . Mag ik U een sigaret aanbieden? Ik wil gràg iets voor U doen. Het is zielig. Ik kan er niet meer naar kijken. 't Is te erg. Het is gewoonweg ijselijk. 't Ruikt! Uw domheid ruikt? Jasses, wat een lucht! Ga weg. Of draai je om, opschieten. O, hemel, wat vreeselijk. Uw domheid ruikt naar bedorven visch. Blijf niet in Uw stoel zitten. Doe 't raam open. Vlug, viespeuk. Smeerlap, Winden laten. Deze lucht is niet om te harden. Het is de vuilste stank, die ik ooit in mijn neus heb gehad. Het is of U een essence afscheidt. Het is eenvoudig afschuwelijk. Doet U nu 't raam open of niet?! Dit gaat niet langer zoo. Vooruit! 't Raam open, en onmiddellijk!

Zoo. Hè hè! Heer, héér, wat een lucht. Zooiets heeft nog nooit aan mijn fiets gehangen. Dit is de integraal van alles, wat een lijkenfabriek in een heel jaar verspreidt. Het is of U mij een halfverrotte kat in 't gezicht gooit. Nee, 't is nog erger.

Arme, arme lezer, en dat overal te moeten meesjouwen. Stel uw eens, dat U uit moet. Of naar een bal, bijvoorbeeld nu met Tooneel. En uw dame merkt 't. Ik moet er niet aan denken! Maar misschien merkt zij 't niet. Eigenlijk vrij zeker niet. Vooral niet, als zij uit uw eigen kringen komt. Nee, dat is waar. Nu heb ik hem geschoten: zij merkt 't niet. Natuurlijk niet. U merkt het toch ook niet. Juist. Dit is zelfs het bewijs, dat U dom is. Anders was U allang bij mij gekomen, en had U gezegd: Mijnheer, zou ik U iets mogen vragen?" — „Zeker, beste jongen, ga maar even zitten" — „Ja, dank U, mijnheer. Kijk, ik zit met de volgende moeilijkheid. Het is misschien gek om te zeggen, maar ik vind mijn collegae zoo dom, en die domheid, ik weet niet, of het eigenlijk kan, maar die domheid ruikt. Die kan ik ruiken. En nu kwam ik eens vragen hoe U hierover denkt." Nietwaar? En dan had ik gezegd: „Precies. Zoo is het. Ze zijn heel dom, en ongetwijfeld ruikt die domheid. Dat is zeer wel mogelijk. Ik hoop, dat je mij toestaat, je geluk te wenschen, want het feit, dat je het gemerkt hebt, en nog meer het feit, dat je het mij bent komen vragen, en dus niet op eigen houtje conclusies trekt, bewijzen, dat je boven de massa uitsteekt, en dus niet dom bent, of althans niet zoo dom bent, als je eruit ziet."

Ziet U? Maar dat heeft U niet gedaan. Ergo is dit het beste bewijs voor Uw stompzinige domheid. Trouwens, dit terzijde omdat U toch te dom bent, om een glashelder bewijs naar waarde te schatten.

Nee, ik wil U nog een voorbeeldje geven uit 'tdagelijksch leven. Of eigenlijk, ik wil dat voor het eerste- en tweede-jaars doen, omdat zij de jammerklachten tegenwoordig uit het hoofd leeren. 't Is dit: een oudere-jaars, hij heet Wolf, gewoon Wolf, geen weerwolf of zoo, een oudere-jaars dus heeft het nu in zijn hoofd gezet, om coute que coute, Onpopulair te zijn. Hij zou het vreeselijk vinden, als bijvoorbeeld iemand zei: Kees, jongen, potverdrie, wat ben jij toch populair.

Enfin, dat is iets, dat hij zelf moet weten, De eene wil graag

'T STOEPEJE

DE CONVOCATEN.

Als men een lezing gaat bijwonen, wordt men geacht tot op zekere hoogte met het onderwerp bekend te zijn. Dit geldt in 't algemeen voor elk onderwerp. Ware dit niet het geval, dan, kon het makkelijk gebeuren dat de lezing aanleiding geeft tot eenzijdig inzicht.

Het is dan ook een goede gewoonte van „Vrije Studie" om haar lezing eenigen tijd tevoren aan te kondigen, opdat diegenen, die zich te weinig op de hoogte van het onderwerp, achten zich alsnog eenige wijsheid kunnen verschaffen.

Dat de praktijk dikwijls anders is, is dan ook zeer zeker te betreuren.

Maar dat is nog geen reden om nu de convocaten maar geheel weg te laten! Dat is averechtsche politiek.

Misschien zijn er nog wel eenigen, die convocaten op prijs stellen, of reeds blij zou zijn met een berichtje in de „Spiegel". „Debating!" Ik hoop dat ik u van dienst was.

J. W. H. PENNING.

Geachte heer Penning,

Daar Uwe opmerking schijnt te doelen op een achterwege blijven van de convocaten voor de laatst-gehouden Debating-avond, merk ik U op, dat U daarmee onjuist bent. Slechts is het mogelijk, dat Uzelf en anderen een convocaat hadden mogen verwachten, welke verwachting niet in vervulling is gegaan. Dit spijt het Bestuur van Debating, doch het voert ter verontschuldiging aan, dat eerst bij het plaatsnemen van de order voor het benodigde, bij de Drukkerij Waltman, is gebleken, dat de voor zulk werk gebruikte adresseermachine niet was bijgewerkt met de nieuwe en volledige ledenlijsten der Corps-vereeningen. In het midden latende, wie hiervoor de schuld draagt, volsta ik ermee met vast te stellen dat Debating deze schuldige niet is. Er is echter, daar de tijd voor bijwerking der machine ontbrak, toe overgegaan om niet alleen alle eerste-jaars (vanzelfsprekend) doch ook alle tweede-jaars een convocaat te doen toekomen.

Als toevallige, onaangename, coïncidentie hiermede is het ontbreken van een aankondiging in „de Spiegel" te beschouwen. Opname ervan kon niet meer geschieden daar de aankondiging zòò laat ontvangen werd, dat de Spiegel reeds geheel gecorrigeerd en opgemaakt ter drukking gereed was.

Indien U het vorige jaar lid was van „Debating", dan was een convocaat voor U ook werkelijk in Uw bus gevallen.

Uw toe te juichen enthousiasme en activiteit moge op ander, en dan nuttiger, gebied zijn werkzaamheid vinden.

L. H. OP TEN NOORT.

populair zijn en de andere niet. Daar gaat 't ook niet om. Maar wat doet het genie? Hij is jarig en biedt een vat aan! Natuurlijk ga ik hem even gelukwenschen, en zeg daarbij zoo langs mijn neus weg: Dat vind ik verdomd aardig van je. En de anderen, die dit hooren, knikken instemmend. Ja, 't komt zoover, dat het lang-zal-hij-leven wordt aangeheven, en een vroolijke stel vrienden om hem heen danst. Toen zei ik: „tjee, wat ben jij een populaire vent!" en toen werd hij razend: „Ik wil niet populair zijn!" Wat zeg je me daarvan? Ja, het is zoo'n ernstig conflict geworden, dat ik mij moest haasten om te zeggen: „Kees, ik geloof, dat niemand onpopulairder is dan jij!" Anders waren er ongelukken gebeurd! Ziezoo, nu mag U 't raam weer dichtmaken.

N. B.,

Raam open!

Een ander buitengewoon aardig voorbeeld is, dat de Voorzitter van den Senaat zich vreeselijk heeft opgewonden tegen het Bestuur van het Delftsch Studenten Dispuut Gezelschap „Vrije Studie". Hij meende, dat het niet te pas kwam het „Corpswapen" te voeren, terwijl zooals ik natuurlijk ook niet weet, dit een privilege is, het Gezelschap reeds verleend, voordat U was geboren. Trouwens ook voor zijn geboorte, de geboorte van den President dan, tot in hoogste instantie bent U dom. Raam dicht!

U

HISTOIRE DE LA VACHE.

In Parijs werd eens een koe geboren . . . .

Aha, gij zegt, dat gij Parijs kent als Uw vestzak, en gij weet zeker dat er daar geen koebeesten zijn? Gij, ervaren reiziger, hebt het mis. Luister.

Midden in Parijs dan, werd de koe geboren. Hoe dat geschiedde, daar zijn wij niet achter kunnen komen. Jeugd heeft de koe niet gekend, zij heeft niet als kalfje door de wei gehuppeld, een vaars noch pink is zij ooit geweest. Wellicht heeft Beëlzebub haar op een stille Zondagmorgen, toen de Heer nog sliep, aan een touw uit de hemel laten zakken, wij weten het niet. Maar och, zoo belangrijk is het ook niet, hoe deze vreemde koe ontstaan is. Want vreemd was zij. Luister slechts.

Het was de grootste, monsterachtigste koe, die ooit bestaan heeft. Ze zou zich net prettig kunnen oprollen op de Place Vendôme voor een middagslaapje, als daar niet die prikkelige naald had gestaan. Zij stapte over de Seine zoals bij ons de koeien over een smalle greppel, en zij had ontdekt dat op de bovenste trans van de Eiffeltoren tusschen de klinknagels grassprietjes groeiden, zoo lekker malsch als ze zelfs in de hemelsche weiden niet gewend was geweest.

Gij zult nu verwachten dat de Parijzenaars samen met de brandweer, gendarmes en koedrijvers uit de banlieue dat monster te lijf gingen, een massale drijfjacht op touw zetten . . . . Gij hebt het andermaal mis. Geen mensch was er, die de aanwezigheid van het beest opmerkte, geen een zag de vale glans van het koeienoog, kouder dan kwiklicht. Wel speurde men alom zijn adem, die verdoofde en dronken maakte, wat hij betastte. Men noemde hem een teeken des tijds, raakte er spoedig aan gewend, en later verslaafd. Men proefde met wijd geopende neusvleugels den zoet-giftigen damp, op renbanen, aërodromes, in bioscopen, in het Stadion. Men dronk zich zat aan de ranzige hartstocht van de koe. En dacht gelukkig te zijn. Totdat men in Delft . . . .

Maar laat ons niet vooruit loopen .

Het was een Slaaf, die het koebeest ontmaskerde. Hij heette Paul Zoudacq, was in den oorlog in Parijs komen wonen en was tooneelschrijver van professie. Hij ontdekte het op een avond, toen hij te midden van een krioelende menigte over de boulevards schuifelde. Op een zeker moment was het alsof hij een grommend gerommel hoorde, hij bleef staan, sloeg de oogen omhoog en zag een lijkleek oog dat hem aanblikte. Toen hij beter keek, zag hij daaromheen de gigantische gestalte van de koe. La Vache qui ronfle . . . . mompelde hij. Een oogenblik scheen hij besluiteloos, toen was zijn reactie even ontzettend als onbarmhartig. In een paar tellen was hij thuis, sloot zijn kamer af, nam papier en inkt, drukte even zijn vuisten hard in de oogen, en begon toen te schrijven, te schrijven . . . .

Practisch werkend in het zomersche Parijs, maakten wij met Zoudacq kennis in een artisten-café, na een uur waren

wij vrienden, na een week sloten wij ons op in zijn kamer en vertelde hij ons zijn vreeselijk geheim. Wij praatten tot vier uur in den morgen en toen wij scheidden stond het plan vast. Een tiental dagen zwierven wij door de stad, speurend naar de monstrueuze Vache. Den elfden dag, doodmoe, ontdekten wij haar, makkelijk neergevlijd in de arc de Triomple, een tukje doend. Met touwen, strikken en ladders overmeesterden wij het monster, dat wel erg groot was, maar ook zeer dom bleek te zijn.

De rest was een peulschilletje. Wij sjuowden haar op den afgehuurden 100-tons wagen van Krupp, waar het beest net op ging. De staart kon er niet meer bij en moest op een aangekoppelden boomstammenwagen geborgen worden. In diep geheim werd de reis aanvaard en in het holst van de nacht kwam het convoi behouden in Delft aan. Geholpen door het dikke sneeuwtapijt kon het vrachtje zonder gerucht te maken naar de Verwersdijk gebracht worden.

Daar wordt er nu al weken aan geroskamd, gewreven, geglansd en gepolijst en het zal niet lang meer duren of ons plan, op dien stillen avond in Parijs bedacht, zal uitgevoerd worden, immers Zaterdag 27 Februari zal het publiek binnestroomen en zich vergapen aan het nooit aanschouwde wereldwonder.

LA VACHE QUI RONFLE.

J. Baretta

Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionnair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

**STEIJGER'S
SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 168, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar ....
het moet van STEIJGER zijn

**HOLLANDSCHE SOCIETEIT VAN
LEVENSVERZEKERINGEN N.V.**

ANNO 1807

HEERENGRACHT 475 — AMSTERDAM, (C.)

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

BYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. OLIEMANS

U weet toch....

Houtepin

HIPPOLYTUSBUURT 29a - TEL. 1404

brengt
beter passende
kwaliteit
schoenen en....
niet duur!

VROOM & DREESMANN

bekend om zijn uitgebreide
sorteering en populaire
prijzen

OOK IN DELFT

N.V. „CEMSTO” - Vrijenbanschelaan 22-24

□ □ □ TELEFOON 1020 □ □ □

**Het schoonmaak- en
Glazenwassersbedrijf
voor Delft**

AMSTERDAM - HAARLEM - HILVERSUM - VELSEN - LEIDEN
DEN HAAG - DELFT - ROTTERDAM - UTRECHT - BRUSSEL

Fa. S. WOLTERBEEK

TELEF. 199 WIJNHAVEN 19

IS EN BLIJFT DE
FIJNSTE ZAAK.

Levering Diverse schotels
o.a. Crab-, Kreeft-, Zalm-,
Huzaren- en vleesch-
schotels. Croquetten.

Fijne Comestibles

**Pelikan
Vulpen**

doorzichtig
betrouwbaar

f. 10.50

GÜNTHER WAGNER, PELIKAN MIJ. N.V.
AMSTERDAM-SINGEL 294

Zij gaan naar Meinema!
..... kaarten bestellen!

Nu er de laatste tijd in onze omgeving zooveel over Koeien en tooneelstukken gesproken wordt, heb ik de verleiding niet kunnen weerstaan om me op het glibberige pad van de koe te begeven en ook een tooneelstukje te gaan schrijven. De resultaten ervan dring ik u hierbij op.

L'ETUDIANT, QUI GONFLE.

1e bedrijf: *Het tooneel stelt voor een studentenkamer. Twee bureaux, een corpsmutsje en een divan. Aan het eene bureau zit een student. Achter het andere ook een heer. Op beider hoofden schijnt een studeerlamp, die hun zacht kroezend donshaar, dat nauwelijks hun hoofden bedekt laat zien.*

- A. Zeg, ik krijg nog geld van je. Je weet wel, van die pils laatst, op de dijk.
 B. O ja, hier is het.
 A. Weet jij eigenlijk, wat ze toch bedoelen met vertikaal verband?
 B. Ach, dat is gewoon een van die uitdrukkingen, waar ze ons mee trachten voor de gek te houden.
 A. Zullen we naar de societeit gaan?
 B. Och nee, ik ben al een keer geweest deze week.

2e bedrijf: *Een jaar later. Zelfde tooneel. Onder het corpspetje nu een rood lint. A. telt op z'n vingers na over hoeveel weken het Mei is. B. werkt!*

- A. Heb jij al een pop voor het bal?
 B. Nou jò, wel twee. Ik ga immers officieel! (*lacht fijntjes*).
 A. Moet jij eigenlijk ook weg als je zakt dit jaar?
 B. (Kwasi onverschillig): Och ja, ik denk het wel.
 A. Wat zijn die eerstejaars anders vervelend tegenwoordig hè? Nee, dan in ons eerste jaar!
 B. Ja, weet je nog?

3e bedrijf: *Weer een jaar later. Zelfde tooneel. Het corpspetje en het lint zijn verdwenen. A is gesjeesd en B knort met de trein. Inplaats van het corpspetje twee groote teekentafels. Er achter zitten twee „breedgeschouderde” jongelingen. Stijl haar accentueert de leege uitdrukking van hun bleke gezichten. In de eene hand houden ze een potlood, in de andere een boterham.*

Monoloog (van de juffrouw):

J. Ach, kon ik maar weer Corpsleden krijgen!

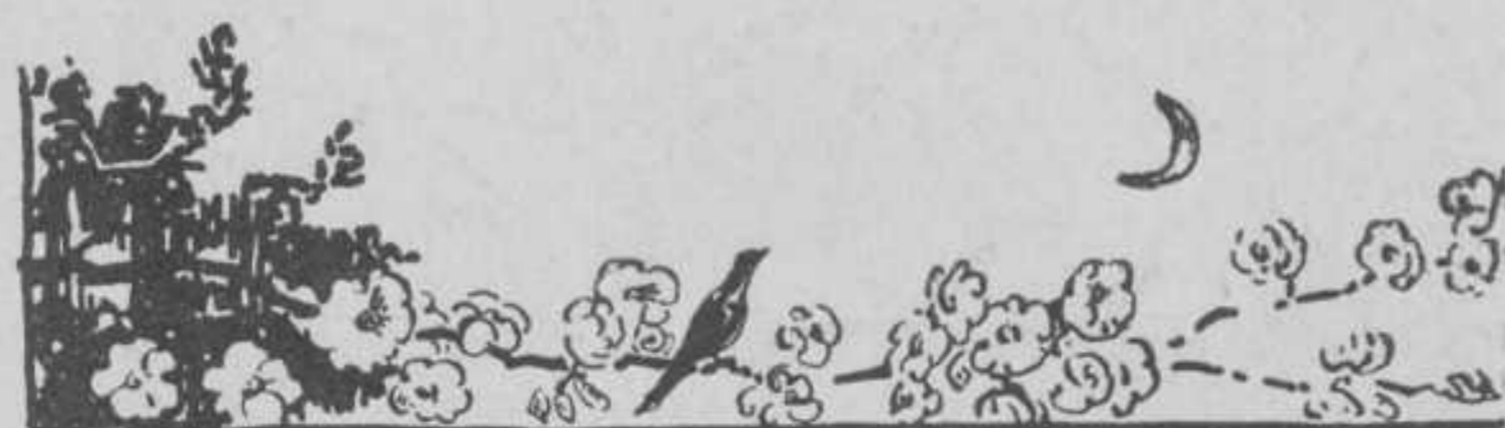
De groote luidspreker aan de muur is de eenige, die iets durft te antwoorden. Maar het is hot jazz . . . .

4e bedrijf: *Nog een jaar later. Zelfde tooneel. Het corpsmutsje weer op de oude plaats. B en C beiden niet thuis. Tenslotte komt B binnen. In rok. B rommelt wat in de kasten.*

- B. Verdomme, waarom is die vent nu weer niet thuis.
 C. (*Komt plotseling binnen, niet in rok*). Ha!
 B. Ho!
 C. Moet je weer naar societeit?
 B. (*Bits*): Ja.

5e bedrijf: ± 365 dagen later. Zelfde tooneel. B en C, ieder achter een bureau. Op het bureau van B een klein portretje.

- B. Wanneer schrijf je weer eens een excursie uit met die vervelende vakvereniging van je?
 C. Weet ik veel. Ik moet er nog eens met de prof. over spreken.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

In mijn vertrek zit ik alleen
 De veeren pen valt uit mijn hand,
 Vergeten . . . en over het foliant
 Staar ik nu voor mij heen.

De middag buiten straalt en maakt
 Het water glanzend in de gracht
 Maar eensklaps rimpelt het als onverdacht
 Een meeuwenwiek het raakt.

Terwijl de rimpel door het water loopt
 Stijgt hoog op in de lucht de meeuw
 En door het raam komt dan haar schreeuw,
 Die mij tot zwerven noopt.

Maar nauwelijks zet ik buiten de eerste schrede,
 Of met gejoel en veel misbaar,
 Komt mij daar tegemoet een vriendschaar.
 Zij roepen luid: Komt, gaat Ge met ons mede!

Rijdt in mijn auto naar de boulevard!
 Weer een: neen, laten we wat hockey-hollen!
 Een ander: steken wij de riemen in de dollen,
 Om de Varsity te winnen, nu dit jaar!

Maar ik roep, nu ook luid, hen toe,
 Laat af, gij rekels, gaat voorbij,
 Gij moet het stellen zonder mij.
 Want Uw gesol ben ik al langer moe.

En kwader nu: Gerust, gaat voort
 Met sportend jachten en onzinnig leven.
 Het blijft mij dan slechts om het even
 Als gij mij nooit meer stoort.

Nu ga ik voort en laat mijn schreden dwalen
 Door Delft, die schoone stad, waar rust
 Ligt uitgespreid en steeds hem sust
 Dien geen moderne jacht meer weg kan halen.

Op een bank gezeten valt op mijn gezicht
 Door het jonge groen der perenboomen
 Dat al van lente begint te droomen,
 In het vergeten Klauwenhof, warm middaglicht.

F. J. DE V.

- B. Ben je van avond thuis?
 C. Nee, vanavond bestuursinstallatie. Er moeten weer een stel derde en tweede jaar in geloof ik. Geschikte mensen, zijn er überhaupt niet meer te vinden in het jongere jaar.

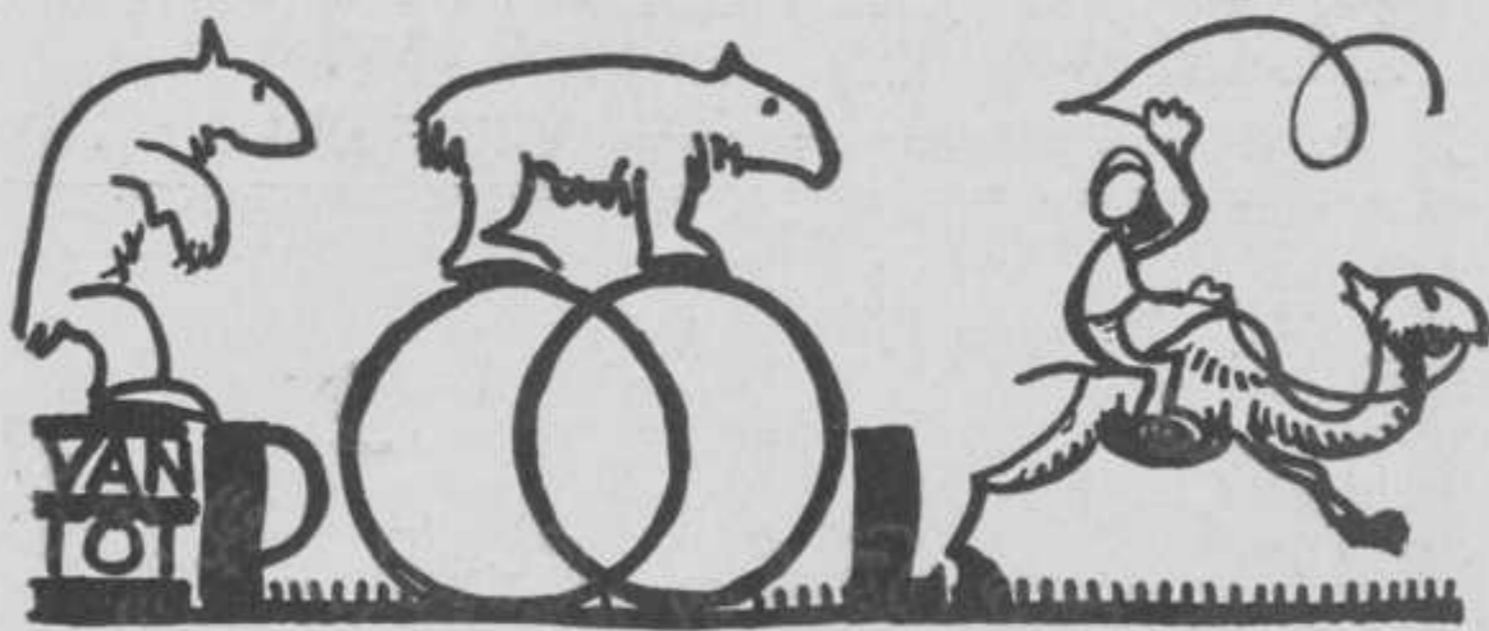
- B. Nee, dan in onze tijd!
 C. Ja, weet je nog?

6e, 7e en 8e bedrijf: *Zelfde tooneel. In de kast een bolhoed. Op het bureau van B een groot portret.*

- C. En hoe gaat het nu met Pop?
 B. (*Kijkt onwillekeurig langs z'n ringvinger naar het portret*). O, goed. Ze praat de laatste tijd aldoor maar over afstudeeren. (*zucht*). Ja, binnenkort is het afgelopen. Dan gaan we een nieuw leven tegemoet, (*Grijnst sarcastisch*).
 C. (*Zucht ook, doch kijkt somber*). Ja.

Somber staren beiden voor zich uit. B telt op z'n vingers na, hoeveel jaren hij al getrouwd zal zijn, als hij z'n schuld afbetaald heeft. Scherm zakt onder het tellen.

v. P.

Reeds is mijn kruis geslagen, zwaar en rustig hangt het boven mijn brits.

Morgen zal het gebeuren, ik weet precies hoe het gaan zal: ze zullen binnen komen, in hun barsche gezichten zal men zachtere trekken zien: zij zijn ook niet geheel onmenselijk, de cipiers, en als er weer iemand weggaat komt er een vreemd mollig gevoel in hen op, dat zij alleen die dagen kennen. Zou er ondanks al hun snauwen en grofheid toch nog een sprankje vriendschap tusschen hen en de gevangenen ontstaan zijn? Ze zullen mijn boeien losmaken, en ik mag mijn mooie pak aantrekken.

Ik weet het, dan komt een hand op mijn schouder, een noodigend gebaar . . . .

Vrij mag ik wandelen . . . .

Laat ik niet vergeten morgen nog eens door mijn luchtgat te kijken, het was mijn beste kameraad, daar doorheen kwam zoo nu en dan een vleug frissche wind en in mijn slaap werden mij milde dromen gestuurd over de onbeschrijfelijke schoonheid die daarbuiten moest zijn . . . .

Als ik langs de andere cellen kom, zal ik niet naar binnen kijken, want dat zal me droevig stemmen: die eentonige rij van strakke maskers, onbewegelijk voor zich uitstarend . . . . En morgen ook mijn laatste maaltijd, met zorg bereidde fijne spijzen . . . .

Heel heel langzaam zal ik eten, genietend van elke kleine bete en vol aandacht zal ik van de wijnen proeven.

Wel een feest bij de gedachte aan de bonte schaal met vruchten, voortgekomen uit bloemen en geuren, waarmee de aarde overzwaar beladen is geweest!

Mijn tafel wordt gedekt met glanzend damast in de oude zaal, met haar geschilderde plafond, de zware kasten en meubelen, en de groote schouw, waar een helder knappend vuur in brandt.

Natuurlijk is het morgen ook stralend weer. De zon werpt haar helle licht door de hooge Gotische vensters en toovert een tintelend figurenspel door het voorname vertrek . . . .

Van buiten dringt het geroezemoes door van het volk dat zich al staat te verdringen op het plein.

Met zware mokerslagen worden de laatste binten van het schavot vastgezet.

Daar tusschen verheft zich zoo nu en dan hoefgekletter van de gendarmerie, en men verneemt kreten van de enkelen, die bij het terugdringen van de opstuwende massa pijnlijk getroffen worden.

Als dan mijn tijd gekomen is zal de zware klok hoog in de toren zijn slagen beginnen.

Voor mij, voor mij allèen zal men die klok luiden.

Kan men zich schooner dood voorstellen dan die, wiens gewaad geweven is van bronzen galmen?

Bestaat er schooner aankondiging van 's menschen einde, dan door de klok, die met haar groote klanken heel de stad toeroept? Het afscheid en de laatste woorden van de Prefekt zullen mij niet zwaar vallen.

Hij ziet zoo vele weggaan, dat het niet mogelijk is nog menscheijk gevoel in te leggen bij het verrichten van de laatste formaliteiten.

En als dan de groote dubbele deuren wijd open gaan en de beulen mij aan het joelende volk zullen toonen zal mijn geest reeds zoo hoog gestegen zijn, dat niets mij meer deeren kan . . . .

Boem, Boem, Boem! Op mijn hoofd . . . . Au verd. . . . Met dreunende hoofdpijn besef ik mezelf in het land der levenden, gelegen in mijn bed. Negen zware slagen kondigt de Oude Kerk aan.

Net sluit ik mijn oogen om in behagelijke gedachten over mijn heroïsch einde te gaan vertoeven of daar schiet me toch ineens een fel leelijk scheel stuk venijn van een duiveltje op me af die me een scheut pijn door mijn hoofd sleurt: „En je zal toch motte leven om dood te komme! Hè, hè, hè, hè . . . .”

„Goed, eerst leven”, suf ik verder.

„Beginnen” met een programma voor heden!

Programma.

Ochtend: werk.

1 uur: Brood!

Middag: meer werk.

6 uur: Brood!

Ga je mee . . . .? Geen tijd! Werk!

Avond: Pogingen!

0 uur:

Allemachtig, daar komt dat duivelsch wezen weer op me af om me met zijn gifpijlen te pesten . . . .

„Hè, hè, hè”, gilt hij in mijn oor, „te laat!”

„Nou kom je lekker toch niet meer klaar! al werk je nog zoo hard!”

Dan liever een beter programma:

0 uur: niets.

1 uur: bier.

2 uur: Bier.

3 uur: Meer Bier.

!

Ad. Infinitum!

„Ho, ho, ho. Ad Infernale”, krijschen duizend duiveltjes!!

D. F.

GEVOEL OF VERSTAND?

Laatst vertelde me iemand dat hij de „leer van het gezond verstand” beleed. Toen ik vroeg wat hij daaronder verstond, vond hij het niet noodig te antwoorden. Waarom is me niet erg duidelijk. Zoo gek was de vraag toch niet?

Ik wil nu enkele gedachten, die me naar aanleiding van genoemd gesprek door het hoofd zijn gegaan, laten volgen:

De „Leer van het gezond verstand?”

Ik veronderstel dat met gezond verstand (waarom toch het woord gezond niet weggelaten?) bedoeld wordt, het deel van onze geest dat uitsluitend langs logischen weg problemen tracht op te lossen:

Gevoel, intuïtie e.d. mogen geen invloed op die oplossing uitoefenen. Alles wat niet tegen verstandelijke critiek bestand is, wordt zonder sentiment verworpen.

Inderdaad is dit een leer die velen moet bevredigen, met name hem die natuurwetenschappelijke denkmethodes gewoon zijn. Typisch is ook dat menig een deze leer belijdt zonder zich ervan bewust te zijn. Hij toetst alles aan zijn verstand, zonder zich te realiseren dat hij hiermee het verstand verheft tot het hoogste in deze wereld.

Als men genoemde leer bewust belijdt, doet men dit omdat men haar beter acht dan een andere, m.a.w. grootere waarde toekent aan ons verstand, dan aan ons gevoel, intuïtie, e.d.

Maar waarmee moet men de waarde van het verstand beoordeelen? Met het verstand zèlf? Iedereen zal wel voelen dat hier een moeilijkheid schuilt. Het is a.h.w. alsof men met een microscoop het binnenste van hetzelfde instrument zou willen onderzoeken.

Ik ben dan ook van oordeel dat alleen iets wat buiten onze geest is (aannemende dat dat mogelijk is) de waardeverhoudingen van verstand, gevoel e.d. zal kunnen beoordeelen.

Nu zou men kunnen tegenwerpen, dat aldus redeneerende, ik toch mijn „gezond verstand” gebruik. Daar zou zeker een kern van waarheid in zitten, maar aangezien ik niet uit mijn eigen geest kan stappen, is een andere weg niet mogelijk; ik denk dan ook dat niemand bezwaar tegen bovenstaande argumentatie zal hebben.

Maar als het dan niet mogelijk is na te gaan of het verstand boven het gevoel gesteld dient te worden, of omgekeerd, waarom spreken dan vele menschen zich zoo geprononceerd ten gunste van één van beide uit? Ik denk dat als men het hen zou vragen ze zouden antwoorden: „Omdat een onberedeneerd gevoel me zegt dat mijn leer de Waarheid het best benadert”.

Maar is dan per slot van rekening het gevoel niet het uitgangspunt van elke leer?

v. T.

(niet voluit) ← Dit niet opnemen!

Zeer geachte Heer van Tijen,

Alleen redacteuren en eereleden van de Redactie mogen met hun initialen onderteekenen. Zoudt U daar in het vervolg rekening mee willen houden?

RED.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De voorloopige feestcommissie voor het Lustrum 1938 heeft zich als volgt samengesteld:

J. J. Blijdenstein,	President.
L. C. Sloth Blaauboer,	Secretaris.
J. B. van Asbeck,	Lid.
J. B. F. van Hasselt,	Lid.
R. R. M. Rosen Jacobson,	Lid.

Benoemd tot Reunie-Commissarissen voor het jaar 1938, de heeren:

G. L. M. van Es en J. H. Wiersum als permanent.

R. R. M. Rosen Jacobson en W. van der Ham als reserve.

Namens den Senaat van het D. S. C.,

W. VAN DER HAM,

Secretaris.

VAN DEN KLAPSTOEL

VERSLAG VAN DEN LEZING GEHOUDEN DOOR
Prof. Dr. G. W. KERNKAMP VOOR HET D. S. D. G.
„VRIJE STUDIE” OP 18 FEBRUARI 1937.

Velen schijnt het aanhoren van een lezing over een zoo bekend onderwerp als het leven van Prins Willem van Oranje niet zeer aangelt te hebben, althans weinigen hebben deze causerie ter gelegenheid van het Lustrum van „Vrije Studie” met hun tegenwoordigheid vereerd. Zeer terecht zeide de Heer van Hasselt in zijn openingsrede, dat het culturele leven van den student door de techniek bedreigt wordt. Maar misschien hebben de wegblijvers een geschiedenislesje aan de hand van jaartallen verwacht, wat tegenover een spreker als Prof. Kernkamp wel zeer onterecht mag genoemd worden.

Immers hoe scherp werd het karakter en de beteekenis van den Prins geteekend ten opzichte van zijn tijdgenooten, zijn groote verdraagzaamheid in een eeuw, waar men zoo buitengewoon sterk zijn eigen principes definieerde en die van anderen niet dulden wilde, zijn doorzettingsvermogen bij het telkens verflauwen van den moed in den lande, zijn onbaatzuchtigheid, waar hij een schitterende carrière, een vermogen, en vele beminde bloedverwanten zag ten ondergaan, tegenover de machtswellust en scherpzinnigheid der regenten, zijn bedachtzame afkeuring van een wanhopig offensief van enkele vrijwilligers, o.a. Johan van Oldenbarneveldt, de latere raadpensionaris, waarin hij tenslotte toch zijn leven wilde wagen, en dat op het laatste moment door de Staten werd verboden, de Staten, die hij zoo vaak met zijn terugtrekking moest bedreigen, de Staten, die steeds op het laatste moment aarzelend toegaven dat zij hem niet konden missen, en dan eindelijk weer het zoo hoognoodige geld vrijgaven.

Zoo, in episode na episode, werd het blootgelegd hoe telkens na een weinig geluk in 's Prinsen leven met één slag weer alles werd verwoest, hoe geen van zijn idealen vervuld zijn geworden, hoe zeer hij er ook voor ijverde. Zijn huiselijk leven was ongelukkig te noemen. Het resultaat van zijn strijd voor godsdienstvrijheid, die bijna gewonnen leek, werd weer volledig te niet gedaan.

Het streven naar ontwikkeling van een nationaal gevoel in Noord en Zuid, dat bij zijn intocht binnen Brussel, het hoogtepunt van zijn leven, vrijwel volbracht leek, werd kort daarna door de Unie van Atrecht weer geheel afgebroken, gedeeltelijk door de afgunst, die zijn succes bleek te wekken.

Als ik soms op mijn kamer behaag'lijk uitgestrekt in 't pluche van mijn fauteuil de Spiegel opneem en tijden lang verdiept in Delftsche geest en Jammerklachten de deur heel stil hoor open gaan — daar weet ik het al weer — ja, kom maar binnen hoor, dag Pim! Mijnheer □ zou zeggen: „Pim is een type” — en dat is hij ook en hij weet mij dagelijks op allercharmantste wijze te boeien door vijf maal het begin van „Maak geen lawaai!” en dan nog ettelijke malen het refrain van „Mij Brother makes the noises for the talkies” af te draaien. Na drie keer vond ik het geestig, evenals de laatste twee regels van de Schouw en nu — ja, eerlijk gezegd — ik kan er bijna niet meer buiten, hetgeen U wellicht nog onwaarschijnlijker zou voorkomen, indien U op de hoogte was van de toestand waarin zich zoowel grammofon, platen als naald bevinden. Maar nu heeft Pim dan toch een nieuw spelletje bedacht. Van Janus heeft hij op zijn verjaardag een houten fluitje gekregen en nu komt hij ook iederen avond even de toonladder van C voorblazen — en soms nog veel meer — maar daar ben ik nog niet aan gewend en zo lang ik er niet aan gewend ben krijg ik er kippenvel van op mijn rug.

Maar ik mag niet klagen!

Dat is trouwens het privilege van onze Jammerklachtredacteur. Die weet ons wekelijks zijn kommer en gal zoo smakelijk op te dienen, dat we hem niet meer zouden willen missen. Maar als U mijnheer *** en mijnheer □ niet direct Uw dagelijksche tragedies en tegenslagen zoudt noteeren als U een week Uw smart met U zoudt dragen — wel, dan zoudt U er ook wel weer aan gewend zijn en dan hadt U niets te klagen.

Nemen we bijvoorbeeld dat wachten op die teekenzalen. Mijnheer ***! Dat doe ik tegenwoordig even trouw als eten. En ik heb nu al eenige middagen van 2 uur tot 5.30 uur staan

D. S. M. G. „APOLLO”.

Dat Apollo een JAARLIJKSCHE UITVOERING geeft, wist u natuurlijk wel, maar dat deze reeds zeer spoedig zal plaats hebben, moet voor U een aangename verrassing zijn. Welnu dan, op Vrijdag 5 Maart a.s. is het Gezelschap zoover, dat het zich kan neerzetten op het podium van de groote Doelenzaal om, onder de eminente leiding van zijn dirigent, den heer Ruygrok, U een avond van waar muzikaal genot te verschaffen.

Vele van Uw vrienden zult U den strijkstok zien hanteeren en het zal U verbazen en met bewondering vervullen, dat U daarbij zoo iets moois te hooren zult krijgen.

Want de nimmer falende programma-leiding heeft ook nu weer met zorg gekozen; Ziet hier!: Ouverture Coriolan van Beethoven, Pianoconcert A dur van Mozart, te vertolken door het Oud-Apollo-lid Ir. Eggink. Dit is slechts een greep uit het programma, dat zeer zeker, een muzikaal zalmneusje zal zijn.

En de laatste tonen zullen nog niet verstild zijn, of U zult het meisje van Uw keuze in den dans leiden, hetzelfde meisje dat U op 't Tooneelbal zoo vermaakt heeft, en zoo niet, dan heeft U natuurlijk stuivertje verwisseld en het vriendinnetje van Uw vrind gevraagd, dat U toen bij het uitgaan nog . . . . Maar daar zullen we ons niet verder mee bemoeien, U bent oud en wijs genoeg om daarvoor zelf een oplossing te vinden. Maar de hoofdzaak is, dat U komt, omdat U plezier zult hebben van Uw avond, het feest van Apollo, dat een geheel eigen cachet heeft en door Uw aanwezigheid natuurlijk nog zal worden opgeluisterd.

Neemt dus Uw roode boekje in de hand (de linker) Uw schrijfinstrument in de rechter en zet er in op den dag van 5 Maart met vette letters (bijvoorbeeld zoo)

„APOLLO”. Het Bestuur.

Ook zijn aanhankelijkheid tot den Koning, die vooral vòòr de geestelijke omwenteling in zijn leven, doch ook daarna zeer sterk moet zijn geweest, een Koning, die in Spanje door de eeuwen heen als een ideaal werd beschouwd, en die toch zeker zoo zwart niet is als de vaderlandsche geschiedenis boekjes hem plegen te schilderen, moest hij tenslotte noodgedwongen opgeven.

Wel zeer weinig voldoening kon deze groote geest in zijn leven gekend hebben, zijn leven, dat hij eindigde met een bede om hulp voor zijn geliefd volk, nu hij zelf de hulp niet meer brengen kon, die eerst later op zijn ware grootte is gewaardeerd.

Zoo werd op pakkende wijze uitgebeeld, de vechter voor de vrijheid dien „Vrije Studie” zich op deze avond tot voorbeeld had gesteld

H.

wachten en werkelijk — ik begin plezier in de studie te krijgen! Maar U moet zich even over de eerste wrevel heen zetten — dan zult U de schoonheid van het samen lijden, het samen hunkeren naar assistentie, het samen wachten leeren waardeeren.

Verbroedering van zoovele ingeschrevenen — samen zijn met Rotterdammers — aannemers — N.S.B.ers en Communisten leert ons de Technische Hoogeschool!

En als ik onder het eten kan vergeten, dat Zij met Hun schitterende teekenvaardigheid en de ongereptheid van Hun papier mij de oogen willen uitsteken, dan smaakt mij zelfs de taaiste rosbief, die mij na zoo'n dagje op de Societeit wordt voorgezet als caviar. Begrijpt U nu, mijnheer de Klager, waarom ik jubel, als ik weer een wachtdag zie naderen?

En nu jubel ik ook, nu ik wat lig na te soezen over de zoo plotselinge activiteit in het Corps.

En in gedachte spring ik van Tooneel op Armenconcert, Rallye-Paper, Feestcommissie, Vrije Studie, Apollo om nog maar niet van interacademiales te spreken. Dan juich ik over het Corps, over zijn leden en organisaties, ook als Tooneel zijn plotseling opgedoken levenslust wat heel luidruchtig aan de Societeitsleden opdringt, als Fotografen wat onhandig met de tooverlantaarn omspringt, als de voortreffelijke voordracht van Prof. Kernkamp door eenige burgers en een beschamend troepje studenten wordt bijgewoond, als Ott de Vries in de Aula 't decorum van een zoo hoog en edel college, als dat van het Bestuur der Societeit Phoenix verslingert door zijn houten das opvallend het publiek te demonstreeren.

Mijnheer ***, alleen al over mijnheer O. de Vr. zou ik kunnen jammeren — kolommen vol en over nog wel eenige van die gerokte heeren, die ik daar voor mij zoo heerlijk heb kunnen gade slaan.

Maar laten we nu maar zeggen, dat het juist heel mooi van meneer O. de Vr. is, dat hij zich niet voor zijn onhandigheid schaamt, dat hij een eerlijk karakter heeft, dat hij niet méér wil lijken, dan hij is, dat hij . . . ., dat hij een echte Hollandsche jongen is, en dat hij het dus wel ver zal brengen in de wereld.

Vindt U ook niet, dat we een juweel van een Bestuur hebben?

R.

D.S.M.G. »APOLLO«

VRIJDAG 5 MAART

MUZIEK!

BAL!

ATTRACTIES!

Bibliotheek Societeit Phoenix.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCHE SCHRIJVERS.

Salvador Hertog — De Wilde Schuit.
R. Blijstra — Aanslag.
F. V. Toussaint van Boelaere — Zurkel en Blauwe Lavendel.
(Studies en Kritieken).
Jan H. Eekhout — Aarde en Brood.
Marianne Philips — De Wonderbare Genezing.
Walter Brandligt — Witte Gait.

II. FRANSCHE SCHRIJVERS.

Marcel Jouhandeau — Le Saladier.
Marie Maindron — L'Enlèvement de Madame De Bressac.
Albert Gervais — Aesculape en Chine.

III. ENGELSCHE SCHRIJVERS.

Compton Mackenzie — The East Wind Of Love.
D. H. Lawrence — Phoenix.

IV. DUITSCHE SCHRIJVERS.

Erich Kästner — Lyrische Hausapotheke.
Frank Thiess — Tsushima. (Der Roman eines Seekrieges).

V. SLAVISCHE SCHRIJVERS.

Michail Sjolochow — De Steppen in Vuur en Vlam. (Vervolg op, De Stille Don en, Storm over Rusland).
Jolán Földes — De Straat van de Visschende Kat.

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.

Dr. J. J. L. Duyvendak — Wegen en Gestalten der Chineesche Geschiedenis.

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

Dr. Hans E. Priester — Das Deutsche Wirtschaftswunder.
John Gunther — Inside Europa.
Nicolai Berdjajew — Waarheid en Leugen van het Communisme.

**U fotografeert,
wij doen de rest.**

Ontwikkelen, Afdrukken en Vergrooten.
Reproductie en lantaarnplaatjes.

Uw CORPSLEVERANCIER:

FRED. ALEX. ALBERS

PEPERSTRAAT 15 TELEF. 1329

Delftsche Foto-, Kino- en Projectiehandel

*Juist passende
schoenen
de helft
van uw
gezondheid*

„WELFSCHOEN”HUIS
W. H. Heijne den Bak
CHOORSTRAAT 26
TELEFOON 1247

Beslist
vakkundige bediening!

„ACADEMIA” Boekhandel en Antiquariaat
OUDE DELFT 101/103 naast Hoofdgebouw T. H.

Bij ons is uit voorraad verkrijgbaar tegen speciale
prijs voor studenten der T.H.

Handbook of Chemistry and Physics

21ste druk 1936—1937. 2023 pagina's, slechts f 7.20

Steunt de adverteerders van dit blad!

DOELN KINO

HET INTIEME THEATER — TEL. 130

Vanaf VRIJDAG 19 FEBRUARI a.s.

WARNER BAXTER

in

„VOGELVRIJ”

(„THE ROBIN HOOD OF EL DORADO”)

Voor de Pauze:

CONSTANCE BENNETT.

Lipp vleugeltje

beroemd merk, zeer goed van toon, kast van palissander in de was

Slechts f 475.-

Zonder eenige verplichting te zien en te bespelen bij

N.V. HEES & Co.

VOORSTRAAT 38-40 — PEPERSTRAAT 8-10